ἀνυπόκριτος, ὁ μὴ καὶ πλαστὸς ἀλλ' ἀληθινός. ἢ ἀνυπόκριτος
τὸν νοῦν· μὴ πλαστὸν μόνον ἔχων: ἀναβάσεις, αἱ προσωδοιπορίαι τῶν
ποδῶν· φασὶ γὰρ οἱ λοιδ. ἀναβάσεις καὶ τὴν ὁδοιπορίαν τὴν ἐν τῷ ἀναβαίνειν
καὶ καταβαίνειν· ἀνάκλισις, ἡ πρόοιδ. αὐτὸ τὸ κατακλίνειν· αὐτὸ τὸ κοίτασις.
ἀνακεφαλαίωσις, τὸ αὐτὸ τοῦτο τῆς κεφαλαίου. ὁ ἀπ. ἀνακεφαλαιώσω
πάντα τὰ ἐν τῷ χῷ: ἀνάλημμα, τὸ τοῖς ἐνδεοῖς δοθέν. τὸ φα
νερῶς τι τεθεμένον. ἀνάθημα, τὸ τῷ θῷ ἀνατιθέμενον, ἀνάθεμα δὲ ἡ
τοιαύτη κατάρα. ἔστω τῷ θῷ· ἀνάστημα, τὸ ὑψηλὸν καὶ ἐπηρμένον
καὶ σεσωρευμένον. ἀναμφίβολον, τὸ ἀναμφιβόλου· ἀναφαίρετος, ἀῒδιος·
ἀνάντης, τὸ ἀνωφερές· ἀνάλλ, ἀθανατίζω καὶ ἀθανατίζομαι· ἀνεξίπτ, ἀδιόδευτος·
ἀνέπαφος, ἀψηλάφητος· ἀνεμπαλάτ, μὴ πάλαι· ἀνεξίχνιαστος, ἀκατάληπτον·
ἀνήπτ, τὸ ἀνήκεστος· ἀνήποιδ, τὸ ἀφόρητος καὶ ἀνυπομόνητος: ἀνήρ, ὁ
μὴ δεόμενος· αὐτάρκ, τὸ δεόμενον δρόμου· αὐτάδωρ, ὁ δι' ἑαυτοῦ δίδοὺς
ἐν τῇ εὐκλειστίᾳ· μέ· αὐτάρκεια, τὸ εἶναι τι· αὐτός, τὸ αὐτάλλος·
ἄνλεχον, ἐξοῦ τὰ πάντα τελούμενα, αὐτὸ δὲ ἀδιάβλητον: αὐτοπελάρτως,
καὶ τὸ δῶρα τῆς ἀρετῆς μ, φιλοπάτωρ ὁ πελαργός:
ἀνάκλ, πρόκλ. ἀνάκλητος, ἀναμφίβολος· μολπὸς ὕμνος·
ἀνανεῦ, τὸ μέ· ἀνάπτα, ἀπτῶ· ἀνάπλ, ἀνάλωτος μ.
ἀνάρρυβδις, ἡ τοῦ ἀναρρεῦφαι· ἀνάχυσις, ἀναπόλησις· ἀνάθεμα
πολ, ἐπάρα, ἡ ἀκοινώνητος: αὐδή, τὸ φωνῆ· ἀνῆκον, ἁρμόζον·
ἀνιῶμ, λυπούμ. αὐτὰ τὸ ἄρκουν, ἐστὶ τοῦ πλοῦ· αὐτοφοίνιξ,
αὐτοβασιλεύς, αὐτοδίδακτον:

Ὁ ὕμνος τοῦ λαμ: